

Sygn. akt VII U 2253/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Owczarek-Kapusta

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2016 r. w Gdańsku

sprawy A. Ł. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość emerytury

na skutek odwołań A. Ł. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 28 września 2015 r., z dnia 17 listopada 2015 r. oraz z dnia 09 lutego 2016 r. – wszystkie decyzje o numerze (...)

***zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony A. Ł. (1) ma prawo do ponownego obliczenia emerytury na mocy art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zobowiązuje pozwany organ rentowy do dokonania przeliczenia wysokości świadczenia od dnia 01 września 2013r.***

Sygn. akt VII U 2253/15

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w oparciu o art. 55 i art. 55 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: u.e.r.f.u.s.) (Dz.U. z 2015 r. poz. 748 t.j. ze zm.) przyznał emeryturę ubezpieczonemu A. Ł. (1) od dnia 01 sierpnia 2015 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Jednocześnie z dniem przyznania ww. świadczenia zawieszono wypłatę emerytury ustalonej na podstawie art. 53 u.e.r.f.u.s. i ustalono wysokość świadczenia, wskazując, że podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot wcześniej pobranych emerytur. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 1809, 75 zł. (k. 65 akt emerytalnych)

Odwołanie z dnia 04 listopada 2015 r. od ww. decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 w zw. z art. 55 u.e.r.f.u.s. Podstawa obliczenia emerytury została zaś niesłusznie pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych dotychczas emerytur, co zmniejszyło jej wysokość. Ubezpieczony podkreślił, iż zmiany w przepisach u.e.r.f.u.s. weszły w życie dnia 01 maja 2015 r. natomiast wniosek o przyznanie emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 u.e.r.f.u.s. ubezpieczony złożył 30 września 2013 r. (k. 2-4 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w spornej decyzji. Pozwany organ rentowy podkreślił, iż ubezpieczony na mocy decyzji z dnia 06 października 2008 r. uprawniony był do emerytury na podstawie art. 29 u.e.r.f.u.s., a więc przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego o którym mowa w art. 27 ustawy i w tym czasie pobierał przyznane świadczenie, zaś decyzją z dnia 08 października 2013 r. ubezpieczonemu zostało przyznane prawo do emerytury na podstawie art. 27 u.e.r.f.u.s. od dnia 01 września 2013 r. Wysokość emerytury ustalona decyzją z dnia 28 września 2015 r. została więc pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot poprzednio pobranych emerytur, ponieważ wniosek o przeliczenie świadczenia na podstawie art. 55 u.e.r.f.u.s. został zgłoszony przez ubezpieczonego już w czasie obowiązywania przepisu art. 55a u.e.r.f.u.s. (k. 6-7 akt sprawy)

Kolejną decyzją z dnia 17 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył emeryturę ubezpieczonego od dnia 01 sierpnia 2015 r. z uwzględnieniem doliczonych okresów składkowych oraz z pomniejszeniem wynikającym z dyspozycji art. 55a u.e.r.f.u.s., wskazując, iż według stanu prawnego obowiązującego w dniu złożenia wniosku o emeryturę wg nowych zasad tj. w dniu 30 września 2013 r. brak było podstaw do zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. gdyż ubezpieczony pobierał już wcześniejszą emeryturę wg starych zasad. tj. art. 53 u.e.r.f.u.s. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 1845, 04 zł. (k. 67akt emerytalnych)

Ubezpieczony A. Ł. (1) złożył odwołanie z dnia 07 grudnia 2015 r. również od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę w zakresie wysokości obliczonego świadczenia emerytalnego. Ubezpieczony wskazał na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 07 listopada 2013 r. sygn. akt II UK 143/13, podkreślając, iż organ rentowy jest zobowiązany obliczyć należne mu świadczenie zarówno wg dotychczasowych zasad jak i wg nowych, a następnie przyznać mu emeryturę w wyższej wysokości. (k. 26-28 akt sprawy)

W odpowiedzi z dnia 10 lutego 2016 r. na powyższe odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz połączenie sprawy VII U 299/16 i VII U 2253/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, przywołując argumentację zawartą w treści decyzji. Organ rentowy podkreślił również, że ubezpieczony nie złożył odwołania od decyzji z dnia 08 października 2010 r. którą zostało mu przyznane prawo do emerytury na podstawie art. 27 u.e.r.f.u.s., zaś wnioskiem z dnia 31 sierpnia 2015 r. wniósł o ustalenie wysokości emerytury na podstawie art 55 u.e.r.f.u.s tj. już w czasie obowiązywania art. 55a u.e.r.f.u.s (k. 30-31 akt sprawy).

Zarządzeniem z dnia 16 lutego 2016 r. sprawy z odwołań od obu w/w decyzji zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 33 akt sprawy)

Decyzją z dnia 09 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na wniosek z dnia 30 września 2013 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury wskazując, iż zgodnie z art. 55 u.e.r.f.u.s. ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 u.e.r.f.u.s, a więc urodzonemu przed dniem 01 stycznia 1949 r., który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. emerytura może być obliczona wg nowych zasad jeżeli jest wyższa od obliczonej wg dotychczasowych zasad. Wysokość emerytury ubezpieczonego który kontynuował ubezpieczenie po osiągnięciu wieku emerytalnego który pomimo przyznania emerytury w niższym wieku emerytalnym nie pobrał wcześniej przyznanej emerytury choćby za jeden miesiąc może zostać obliczona na jego wniosek na podstawie art. 26 u.e.r.f.u.s. Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ, na dzień złożenia wniosku (30 września 2013 r.) ubezpieczony pobierał wcześniej przyznaną emeryturę wobec czego brak jest podstaw do przyznania świadczenia zgodnie z art. 55 cytowanej ustawy. (k. 100 akt emerytalnych)

W odwołaniu o powyższej decyzji z dnia 29 lutego 2016 r. ubezpieczony wniósł o jej zmianę, powołując się po raz kolejny na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 2013 r. sygn. akt II UK 143/13. Ubezpieczony podkreślił, iż wnioskiem z dnia z dnia 30 września 2013 r. wniósł o obliczenie wysokości świadczenia emerytalnego w najkorzystniejszym wariantcie, spełnia bowiem wszelkie warunki wynikające z art. 55 u.e.r.f.u.s. (k. 49-50 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie oraz o połączenie spraw do wspólnego rozstrzygnięcia. (k.51 akt sprawy)

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2016 r. na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd połączył sprawę prowadzoną pod sygnaturą VII U 541/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VII U 2253/15 (k. 54 akt sprawy)

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

**Decyzją z dnia 08 października 2008 r.** na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznano ubezpieczonemu A. Ł. (1) (ur. (...)), przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego o którym mowa w art. 27 u.e.r.f.u.s, prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 29 u.e.r.f.u.s. Ubezpieczony pobierał z tego tytułu przyznane świadczenie oraz kontynuował zatrudnienie.

**Wnioskiem z dnia 30 września 2013 r.** ubezpieczony wniósł o przyznanie świadczenia emerytalnego w myśl nowych zasad, w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

**Decyzją z dnia 08 października 2013 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych, przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 01 września 2013 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek na podstawie art. 27 u.e.r.f.u.s. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosiła 1667, 84 zł.

Ubezpieczony pobierał przyznane świadczenie emerytalne oraz kontynuował wykonywanie pracy zarobkowej. Ubezpieczony był zatrudniony od 01 września 2008 r. w Hurt (...) w sklepie przy ul. T. w G., w wymiarze całego etatu.

**Decyzją z dnia 09 lutego 2016 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury kapitałowej zgodnie z art. 55 u.e.r.f.u.s., ponieważ na dzień złożenia wniosku ( 30 września 2013 r.) ubezpieczony pobierał wcześniej przyznaną emeryturę przyznaną decyzją z dnia 08 października 2008 r. Decyzja ta została wydana, gdyż organ rentowy nie rozpoznał wcześniej wniosku ubezpieczonego o wyliczenie świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem najkorzystniejszego wariantu.

**Pismem z dnia 31 sierpnia 2015 r.** ubezpieczony wniósł o obliczenie wysokości emerytury wg nowych zasad na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 u.e.r.f.u.s.

**Decyzją z dnia 28 września 2015 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w oparciu o art. 55 i art. 55 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał emeryturę ubezpieczonemu A. Ł. (1) od 01 sierpnia 2015 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Jednocześnie z dniem przyznania ww. emerytury zawieszono wypłatę emerytury ustalonej na podstawie art. 53 u.e.r.f.u.s i ustalił wysokość świadczenia, wskazując, że podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 1809,75 zł.

Kolejną decyzją z dnia 17 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył emeryturę od 01 sierpnia 2015 r. z uwzględnieniem doliczonych okresów składkowych ubezpieczonego z pomniejszeniem wynikającym z dyspozycji art. 55a u.e.r.f.u.s. wskazując, iż według stanu prawnego obowiązującego w dniu złożenia wniosku o emeryturę wg nowych zasad tj. w dniu 30 września 2013 r. brak było podstaw do zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. – przewidującego przeliczenie wg nowych zasad, gdyż ubezpieczony pobierał już wcześniejszą emeryturę wg starych zasad. tj. art. 53 u.e.r.f.u.s. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 1845,04 zł.

Okoliczności bezsporne, a nadto: decyzja z dnia 06 października 2008 r. k. 82 akt emerytalnych, wniosek z dnia 30 września 2013 r. k. 1-4 akt emerytalnych, decyzja z dnia 08 października 2013 r. k. 22 akt emerytalnych, pismo z dnia 31 sierpnia 2015 r. k. 55 akt emerytalnych, decyzja z dnia 28 września 2015 r. k. 65 akt emerytalnych, decyzja z dnia 17 listopada 2015 r. k. 67 akt emerytalnych, decyzja z dnia 09 lutego 2016 r. k. 100 akt emerytalnych, zaświadczenia dot.

zatrudnienia i wynagrodzenia k. 24, 26,3, 40, 48 akt emerytalnych, poświadczenie dla celów emerytalno rentowych k. 28, 35, 43, 51 akt emerytalnych

Na zarządzenie Sądu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał hipotetycznego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej na datę złożenia wniosku z dnia 30 września 2013 r., bez uwzględnienia dyspozycji art. 55a u.e.r.f.u.s. tj. bez pomniejszania postawy wymiaru emerytury o sumę kwot emerytur pobranych. Wysokość świadczenia obliczonego w ten sposób jest wyższa od dotychczas pobieranego i kształtowałaby się następująco:

- wrzesień – grudzień 2013 r. –  $2620,87 \text{ zł} \times 4 = 10483,48 \text{ zł}$ ;
- styczeń – luty 2014 r. –  $2620,87 \text{ zł} \times 2 = 5241,74 \text{ zł}$ ;
- marzec - grudzień 2014 r. –  $2662,80 \text{ zł} \times 10 = 26628 \text{ zł}$ ;
- styczeń – luty 2015 r. –  $2662,80 \text{ zł} \times 2 = 5325,60 \text{ zł}$ ;
- marzec - lipiec 2015 r. –  $2698,80 \text{ zł} \times 5 = 13494 \text{ zł}$ ;

Na zarządzenie Sądu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał hipotetycznego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej na datę złożenia wniosku z dnia 30 września 2013 r. Świadczenie kształtowałoby się następująco:

- wrzesień – grudzień 2013 r. –  $2008,61 \text{ zł} \times 4 = 8034,44 \text{ zł}$ ;
- styczeń – luty 2014 r. –  $2008,61 \text{ zł} \times 2 = 4017,22 \text{ zł}$ ;
- marzec 2014 r.-  $2040,75 \text{ zł} \times 1 = 2040,75 \text{ zł}$ ;
- kwiecień - sierpień 2014 r. –  $2058,61 \text{ zł} \times 5 = 10293,05 \text{ zł}$ ;
- wrzesień - grudzień 2014 r. –  $2071,36 \times 4 = 8285,44 \text{ zł}$ ;
- styczeń - luty 2015 r. –  $2071,36 \text{ zł} \times 2 = 4142,72 \text{ zł}$ ;
- marzec – czerwiec 2015 r. –  $2122,64 \text{ zł} \times 4 = 8490,56 \text{ zł}$  ;

vide: pismo procesowe z dnia 10 lutego 2016 r. i pismo procesowe z 11 lutego 2016 r. k. 22 i 23 akt sprawy

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny i wynikał z dokumentów zawartych w aktach ubezpieczeniowych, których autentyczności i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, Sąd również z urzędu nie znalazł podstaw do odebrania im przymiotu wiarygodności.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołania ubezpieczonego okazały się zasadne, co skutkowało zmianą zaskarżonych decyzji organu rentowego w kierunku postulowanym przez ubezpieczonego.

Przepis art. 55 ustawy emerytalnej umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (stosownie do art. 27 ustawy emerytalnej) według zasad obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. (na zasadach art. 26 ustawy emerytalnej). Z jego treści wynika, iż możliwe to jest w przypadku, gdy osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po 31 grudnia 2008r. i emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy emerytalnej (tzw. kapitałowa) okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej (na starych

zasadach). Omawiany przepis art. 55 ustawy emerytalnej nie zawiera jakiegokolwiek przepisu wskazującego, aby uprzednie ustalenie uprawnień do emerytury wcześniejszej lub w obniżonym wieku uniemożliwiało jego zastosowanie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

W myśl art. 27 ust. 1 pkt 3 wiek emerytalny mężczyzn urodzonych do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat.

Odwołujący urodził się w dniu (...) (a więc przed 1 stycznia 1949r.), spełnił warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej (ukończył 65 lat i posiada ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy), ponadto po ukończeniu 65 lat podlegał ubezpieczeniom społecznym na podstawie stosunku pracy.

Decyzją z dnia 06 października 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał A. Ł. (1) prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 01 września 2008 r. na podstawie art. 29 ustawy, kiedy nie osiągnął jeszcze powszechnego wieku emerytalnego. Natomiast emeryturę w wieku powszechnym na podstawie art.27 ustawy emerytalnej ubezpieczony uzyskał na swój wniosek w dniu 08 października 2013 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, ustosunkowując się do treści decyzji z daty najpóźniejszej - tj. 09 lutego 2016 r., wydanej jednak w odpowiedzi na wniosek z 30 września 2013 r., iż okoliczność, że ubezpieczony uzyskał już uprzednio decyzją z dnia 06 października 2008 r. prawo do wcześniejszej emerytury nie wyklucza możliwości zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s., co przesądził Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 4 lipca 2013r., sygn. akt II UZP 4/13 (LEX nr 1342169). W uchwale tej stwierdził, że ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Sąd Najwyższy wskazał, że nabycie prawa do emerytury przyjęte w ustawie emerytalnej, uwzględniając także treść art. 21 ust. 2 ustawy emerytalnej, uzasadnia twierdzenie, że na emeryturę można przechodzić kilka razy. W wyroku z dnia 10 lipca 2013 roku, II UK 424/12 (LEX nr 1341674) Sąd Najwyższy ponownie wyraził pogląd, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Podkreślenia bowiem wymaga, iż w art. 55 u.e.r.f.u.s. chodzi nie o przyznanie, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 u.e.r.f.u.s. i przyznanej na wniosek złożony po dniu wskazanym w tym przepisie. Wyraźnie stanowi się w nim o możliwości obliczenia emerytury na podstawie art. 26, po spełnieniu warunków określonych w art. 27 ustawy. Nie chodzi też tylko o osoby, które wstrzymywały się z pobieraniem należnej emerytury. Zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. ma utrzymywanie przez osobę w nim określonej statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), a status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 u.s.u.s.). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. powinna być wyliczona z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie.

Zatem zasadę, że wcześniejsza emerytura lub emerytura w niższym wieku emerytalnym przyznana i pobrana przez emeryta nie niweczy możliwości wystąpienia o obliczenie emerytury na podstawie art. 55 u.e.r.f.u.s., jeśli emeryt spełnia warunki wymienione w tym przepisie, należy uznać w judykaturze za przesądzoną. Interpretacja przepisu art.

55 u.e.r.f.u.s. przedstawiana przez organ rentowy w decyzji z dnia 09 lutego 2016 r. jest sprzeczna jest z jego treścią i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie.

W ustalonym stanie faktycznym nie sposób jednak pominąć kwestii, że ustawą z dnia 05 marca 2015 r. (Dz.U. 2015.552) dokonano znowelizowania powyższej regulacji wynikającej z art. 55 na skutek dodania do ustawy emerytalnej art. 55a. Zmiana ta weszła życie od 01 maja 2015 r.

Obowiązujący obecnie art. 55a ustawy emerytalnej ma następującą treść:

1. Przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27.

2. Jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę, do której miał ustalone prawo przed ustaleniem prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, określonego w art. 27 ust. 2 i 3, podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

3. Prawo do emerytury ustalone przed osiągnięciem wieku emerytalnego, określonego w art. 27 ust. 2 i 3, ustaje z dniem, od którego została przyznana emerytura na podstawie art. 27, obliczona zgodnie z art. 26.

Powyższa zmiana jest o tyle istotna, że emerytura obliczana na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem art. 55a ustawy emerytalnej, jest niższa niż emerytura ustalana na podstawie przepisów ustawy emerytalnej w brzmieniu sprzed nowelizacji (art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej) z tego powodu, iż wspomniana nowelizacja wprowadziła konieczność pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 u.e.r.f.u.s. o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając jednak na uwadze fakt, iż ubezpieczony wniosek o emeryturę w wieku powszechnym złożył w dniu 30 września 2013 r., a więc w dacie, w której nowelizacja jeszcze nie obowiązywała, natomiast zaskarżone decyzje, zostały wydane w nowym stanie prawnym (trzeba zaznaczyć, iż nastąpiło to na skutek inicjatywy ubezpieczonego, który pismem z dnia 31 sierpnia 2015 r. zwrócił uwagę na błędne działanie organu rentowego), konieczne było zastrzeżenie, iż istota sporu koncentrowała się na nie zastosowaniu przez organ rentowy w decyzji z dnia 08 października 2013r. najkorzystniejszego wyliczenia wysokości świadczenia emerytalnego, zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 30 września 2013r., co było obowiązkiem pozwanego organu rentowego. Podkreślenia wymaga, iż Sąd Najwyższym w wyroku z 07.11.2013r. w sprawie II UK 143/13 jednoznacznie wskazał, iż skorzystanie z prawnej możliwości obliczenia wyższej wysokości emerytury nie wymaga od uprawnionego wskazania "korzystniejszej" metody obliczenia przysługującej mu emerytury w wyższej wysokości (od ustalonej na podstawie dotychczasowych zasad), ani nie pozostaje do uznania dla organu rentowego (nie jest "fakultatywne"), co dodatkowo wzmacnia argumentację przemawiającą za koniecznością prawidłowego rozpoznania przez pozwany organ rentowy wniosku ubezpieczonego z dnia 30 września 2013r. Brak rozpoznania tego wniosku poprzez wyliczenie według najkorzystniejszej zasady wysokości przyznanego świadczenia emerytalnego, spowodował sekwencję kolejnych wniosków ubezpieczonego oraz kolejnych, zaskarżonych w niniejszym postępowaniu decyzji, ale już bazujących co do rozstrzygnięcia - na stanie prawnym obowiązującym po 01 maja 2015r.

Co prawda Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela rozważania na temat konsekwencji dokonanej nowelizacji art. 55 ustawy emerytalnej poprzez dodanie art. 55a zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 03 czerwca 2015 r. w sprawie III AUa 1765/14 (LEX 1768685), a przede wszystkim ostateczny pogląd tego Sądu, że rzeczywisty skutek nowelizacji ustawy emerytalnej obowiązującej od 01 maja 2015 r. (dodania art. 55a), w zakresie art. 55 ustawy emerytalnej, jest zmianą normatywną, a nie jedynie zmianą dotyczącą interpretacji tekstu prawnego i z tego powodu nie znajduje zastosowania w przypadku wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie znowelizowanych przepisów, jednakże w świetle powyższych rozważań co do konsekwencji braku zastosowania najkorzystniejszej zasady przy ustalaniu świadczenia emerytalnego decyzją z dnia 08 października 2013r., stanowisko to pozostaje

bez wpływu na wyliczenie wysokości emerytury ubezpieczonego. Wskazać tu bowiem należy, iż zmiany ustawy emerytalnej dotyczą stanu prawnego po złożeniu wniosku o przyznanie świadczenia emerytalnego w powszechnym wieku emerytalnym przez odwołującego. Z art. 116 ust.1 u.e.r.f.u.s. wynika, że postępowanie w sprawach świadczeń wszczywa się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zatem data złożenia wniosku przez osobę zainteresowaną decyduje, jakie przepisy prawa materialnego należy stosować. Będą to przepisy obowiązujące w dacie złożenia wniosku, gdyż w świetle art. 100 ust. 1 prawo do świadczenia powstało po spełnieniu wszystkich warunków wymaganych przez przepisy art.55 tej ustawy. Stwierdzić tu należy, iż po zmianie przepisów od 01 maja 2015 r. tj. po dodaniu art.55a ust 2, po odliczeniu pobranych emerytur świadczenie otrzymywane przez ubezpieczonego byłoby niższe, co wprost wynika z hipotetycznego wyliczenia dokonanego przez ZUS w oparciu o art. 26 w zw. z art. 55 ustawy – wysokość emerytury na datę złożenia wniosku, bez pomniejszenia podstawy emerytury o sumę kwot emerytur pobranych, jest wyższa niż świadczenie obliczone na starych zasadach.

Reasumując, w ocenie Sądu w niniejszej sprawie należało wziąć pod uwagę stan prawny obowiązujący na dzień złożenia przez ubezpieczonego wniosku o przyznanie emerytury ( 30 września 2013r.), przyjmując, że zmiana ustawy emerytalnej, która weszła w życie od 01 maja 2015 r. nie ma wpływu na rozstrzygnięcie, tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia przy obliczeniu emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 26 u.e.r.f.u.s. treści art. 55a tej ustawy .

Spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w cytowanym art. 55 u.e.r.f.u.s. i wszystkie trzy zaskarżone decyzje, będące konsekwencją błędnego działania organu rentowego należało zmienić i ustalić wnioskodawcy prawo do emerytury w oparciu o art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej.

Kierując się powyższym, Sąd, na podstawie art. 477<sup>(( 14))</sup> § 2 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów, orzekł jak w sentencji wyroku przyznając A. Ł. (1)prawo do obliczenia emerytury w oparciu o art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej.

SSO Monika Popielińska